

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/80/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123366624
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6123366624.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Zuzany Krivdovej, v právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, právne zastúpený ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o. so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455 proti žalovanej: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 1.333,87 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žilina zo dňa 14. marca 2024 č. k. 45C/77/2023-121, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalobcovi priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.
Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného (ďalej len ako „žalovaná“ - podľa pravidiel skloňovania prídavných mien v príslušnom ženskom rode) k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.333,87 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 1.333,87 Eur od 16.03.2023 do zaplatenia, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.). Žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (výrok II.).

2.
Súd prvej inštancie posúdil nárok žalobcu podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“) ako aj z ust. § 442 Občianskeho zákonníka. V danom prípade bolo nesporné, že dňa 24.11.2022 došlo k dopravnej nehode v Žiline, pričom v dôsledku tejto nehody došlo k škodovej udalosti na motorovom vozidle poškodeného. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovanej. V dôsledku uvedeného si poškodený od žalobcu prenajal náhradné motorové vozidlo počas trvania opravy jeho vlastného vozidla poškodeného poistencom žalovaného. Na základe zmluvy o nájme zo dňa 13.12.2022 poškodený užíval vozidlo zn. Hyundai i20, MT, EČV: A. XXXXX v rozsahu 63 dní nájmu a to v období od 13.12.2022 do 13.02.2023, pričom nájom skončil dňa 13.02.2023.

Aktívna vecná legitímácia žalobcu bola preukázaná Zmluvou o postúpení pohľadávky uzatvorenou dňa 14.02.2023 medzi poškodeným a žalobcom, pričom nešlo o pohľadávku, ktorá by nemohla byť predmetom postúpenia podľa § 525 Občianskeho zákonníka. Zmluva o postúpení pohľadávky nie je v rozpore s ust. § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z., ako namietala žalovaná. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného vozidla voči žalovanej zostal zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky.

Pokiaľ ide o pasívnu vecnú legitímáciu žalovanej, táto je daná a nesporne vyplýva zo skutočnosti, že k vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla v rozhodnom čase poisteného u žalovanej (§ 15 zákona č. 381/2001 Z.z.).

Pokiaľ žalovaná namietala zmluvu o nájme zo dňa 13.02.2022 uzavretú medzi žalobcom ako prenajímateľom a poškodeným ako nájomcom, mal za to, že ide o platne uzatvorenú zmluvu o nájme. Z nájomnej zmluvy, ako aj z vyjadrenia žalobcu k spôsobu uzatvárania nájomnej zmluvy nevyplýva, že by pri jej uzatváraní postupovali v rozpore so zákonom. K námietke žalovanej, že v zmluve o nájme bol uvedený nájom od 13.12.2022 do 13.02.2023, pričom pri uzavretí zmluvy nemohli zmluvné strany vedieť uvedenie presného dátumu skončenia nájmu, poukázal na to, že v danom prípade žalobca prenajme náhradné vozidlo na základe zmluvy o nájme na dobu, ktorá nie je vopred známa, keďže nie je známa dĺžka trvania opravy a podobne (teda po aké časové obdobie bude poškodený reálne vylúčený z užívania svojho motorového vozidla, pričom len počas tejto doby je možné považovať náklady za nájom náhradného vozidla za nutne a účelne vynaložené), pričom dátum vrátenia vozidla sa do zmluvy vpisuje po ukončení nájmu, na čo má žalobca špeciálne vyhotovený počítačový program. Nebolo preukázané, že by do zmluvy bol vopred uvedený dátum ukončenia nájmu a teda, že žalobca a poškodený sa vopred dohodli na konkrétnej dobe nájmu, keď z listinných dôkazov, časových súvislosti vo veci je zrejmé, že k odovzdaniu náhradného vozidla došlo až po vystavení, doručení krycieho listu žalovanou autoservisu. V zmluve o nájme sa zmluvné strany dohodli na podstatných náležitostiach a to predmete nájmu, výške nájomného, v zmluve sú uvedené zmluvné strany, zmluva je podpísaná oboma zmluvnými stranami, z ničoho nevyplýva, že by poškodený namietal zmluvu o nájme. Čo je podstatné, žalovaná pred podanou žalobou komunikovala o danom nároku výlučne so žalobcom, akceptovala žalobcu ako oprávnenú osobu uplatňujúcu si daný nárok, žalovaná dokonca žalobcovi adresovala oznámenie o poistnom plnení (krycí list), zároveň poistné plnenie žalovaná poskytla priamo na účet žalobcu. Žalovaná na jednej strane namietala platnosť tejto zmluvy a na druhej strane akceptovala v tejto zmluve dojednané zmluvné nájomné v sume 33,-Eur na deň a poplatok za pristavenie vozidla v sume 30,-Eur, na základe čoho aj čiastočne plnila.

Spornou v konaní bola otázka účelnosti a nutnosti nájmu náhradného vozidla za celé obdobie nájmu náhradného vozidla, t.j. od 13.12.2022 do 13.02.2023.

Žalobca si uplatnil náhradu nákladov za prenájom náhradného vozidla za dobu 63 dní, žalovaná priznala za dobu 23 dní. Žalovaná namietala dobu nájmu za obdobie od 13.12.2022 do 09.01.2023 z dôvodu, že v tomto období podľa jej názoru oprava nebola vykonávaná a namietala aj dobu opravy za obdobie po vystavení faktúry č. 22300165 zo dňa 10.02.2023, teda za obdobie od 11.02.2023 do 13.02.2023.

Ako vyplýva z predložených listinných dôkazov, zo zákazkového listu autoservisu vystaveného dňa 25.11.2022 (v ktorom okrem iného bolo uvedené, že klient súhlasí s opravou poškodení na vozidle v zmysle prvotnej obhliadky a prípadných ďalších doobhliadok vynútených počas procesu opravy, že má ísť o výmenu: predná kapota, predný nárazník, PP svetlomet - kontrola po odstrojení) - autoservis v tento deň prijal zákazku: vykonať opravu vozidla po poistnej udalosti. Ako vyplýva z detailu obhliadky zo dňa 15.12.2022 (prílohou bola aj fotodokumentácia), z ktorého zápisu vyplýva, že obhliadka v poriadku, je potrebné vykonať ešte ďalšiu obhliadku vozidla, nutná doobhliadka, ktorá sa uskutočnila dňa 09.01.2023. Zo zápisu o poškodení motorového vozidla zo dňa 09.01.2023 (ktorú vykonal technik Sloveperty ako sprostredkovateľ pre žalovanú) vyplýva, ktoré náhradné diely boli potrebné na výmenu + lakovanie s tým, že sú odhadované vysoké sumy za opravu, pred zahájením opravy je nutné kontaktovať poisťovňu a dohodnúť ďalší postup a spôsob likvidácie škody, a že v prípade zistenia ďalšieho poškodenia je potrebné privolať technika na doobhliadku.

Žalovaná na jednej strane uvádzala, že oprava poškodeného motorového vozidla bola ukončená dňa 10.02.2023 (namietala dobu nájmu po 10.02.2023), na druhej strane uvádzala, že z faktúry č. 22300165 zo dňa 10.02.2022 nevyplýva doba trvania opravy. Podľa vyjadrenia autoservisu zo dňa 14.02.2023 bolo poškodené vozidlo odovzdané poškodeným do autoservisu dňa 13.12.2022 za účelom vykonania opravy a bolo odovzdané držiteľovi dňa 13.02.2023, po doručení krycieho listu zo strany žalovanej. Podľa dotazníka poškodeného pre žalovanú, vozidlo bolo odovzdané autoservisu za účelom vykonania opravy dňa 13.12.2022, dátum vyzdvihnutia vozidla z opravy dňa 13.02.2023. Podľa vyjadrenia autoservisu Auto Becchi, s.r.o. zo dňa 07.09.2023 uvedená poistná udalosť bola komplikovanejšia z hľadiska dodania náhradných dielov. Nakoľko po odstrojení vozidla boli zistené ďalšie poškodenia a následne objednané náhradné diely, oprava sa predĺžila. Počas opravy bol niekoľkokrát zmenený a posunutý termín dodania dielov (kapotu a predné svetlomety). Uvedené náhradné diely dostali: kapotu dňa 04.01.2023 a PP + LP

svetlomet dňa 08.02.2023. Dňa 10.02.2023 bola následne oprava ukončená a fakturovaná poisťovni. Uvedené vyjadrenie autoservisu žalovaná nerozporovala, nebolo z jej strany účinne popreté.

Poukázal na to, že oprava poškodeného motorového vozidla nebola vykonávaná ľubovoľným autoservisom, ktorý by si sám dohľadal poškodený, ale bola vykonávaná autoservisom, ktorý je zmluvným obchodným partnerom žalovanej, čo žalovaná nerozporovala. Ako vyplýva aj z fotografií, ktoré boli prílohou detailu obhliadky zo dňa 15.12.2022, z už uvádzaného vyjadrenia autoservisu, zo zákazkového listu, zo zápisu o poškodení motorového vozidla zo dňa 09.01.2023, motorové vozidlo malo poškodené: nárazník, kapotu, svetlomety, nebolo kvôli svetlám, aj podľa vyjadrenia autoservisu, spôsobilé na prevádzku na pozemných komunikáciách.

Pokiaľ žalovaná poukazovala na to, že poškodený v dotazníku pre žalovanú uviedol, že po nehode viedol vozidlo 150 km, uvedené neznamena, že vozidlo bolo skutočne aj spôsobilé na prevádzku po pozemných komunikáciách. Hypotéza žalovanej o tom, či by oprava trvala toľko, keby mal autoservis už všetky náhradné diely v čase prijatia vozidla do opravy - je hypotetická, neopodstatnená, nakoľko ako vyplýva aj z predložených listinných dôkazov, bolo potrebné vykonať aj doobhliadku vozidla, pričom po odstrojení vozidla boli zistené ďalšie poškodenia. Z vyjadrenia autoservisu nevyplýva, že čakali na dodanie všetkých náhradných dielov na opravu poškodeného motorového vozidla. Autoservis uviedol, že náhradné diely, ktoré bolo potrebné ešte dodať, boli objednané (kapota, LP svetlomet). Z faktúry č. 22300165 zo dňa 10.02.2023 vyplýva, že na poškodenom motorovom vozidle boli dodané a vymenené aj iné náhradné diely: svetlo, držiak, kapota motora, knot, ozdoba, predný nárazník, zatka, maska + boli vykonané karosárske práce, lakyrnické práce a dodaný lakyrnický materiál.

Mal za to, že nemožno od autoservisov požadovať, aby mali všetky náhradné diely na všetky značky vozidiel vždy a za každých okolností na sklade (na tie staršie, ako aj novšie vozidlá), motorové vozidla sa neustále vyvíjajú, zdokonaľujú a tým aj náhradné diely u jednej značky vozidla nie sú úplne tie isté. Vzhľadom na množstvo značiek vozidiel to nie je ani možné od autoservisov požadovať.

Vyhodnotil, že proces opravy na poškodenom motorovom vozidle prebiehal aj v období od 13.12.2022 do 09.01.2023 (vykonaná obhliadka dňa 15.12.2022, bola vyhotovená fotodokumentácia, boli uvedené poškodenia vozidla s tým, že po odstrojení vozidla boli zistené ďalšie poškodenia vozidla, preto sa konala ďalšia doobhliadka vozidla dňa 09.01.2023, následne boli objednané aj ďalšie náhradné diely).

Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca má nárok na náhradu nákladov za požičanie náhradného motorového vozidla za celé obdobie od 13.12.2022 od odovzdania vozidla autoservisu až do 13.02.2023, kedy žalovaná (poisťovňa) doručila autoservisu „krycí list“, a v ktorý deň bolo motorové vozidlo odovzdané jeho držiteľovi.

S poukazom na judikatúru týkajúcu sa skutočnej škody (R 7/1992, R 5/1978, R 71/1971, R 12/1991) konštatoval, že náhradu nákladov vynaložených právny predchodcom žalobcu ako poškodeným účastníkom dopravnej nehody za náhradné motorové vozidlo je potrebné považovať za škodu súvisiacu a vyvolanú poisťnou udalosťou.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že poškodený sa v dôsledku poisťnej udalosti zavinenej škodcom dostal do situácie že bol nútený si prenajať náhradné vozidlo. V priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poisťnou udalosťou poškodený užíval prenajaté vozidlo. Z čestného prehlásenia poškodeného vyplýva, že prenájom náhradného vozidla počas tejto doby bol nevyhnutný z dôvodu že nemal k dispozícii žiadne iné vhodné vozidlo.

Mal za to, že bolo dôvodné vychádzať z preukázanej dĺžky nájmu podľa nájmovej zmluvy, potvrdenia autoservisu, čestného prehlásenia od poškodeného. Vykonané dokazovanie dostatočne preukázalo, že doba nájmu rozhodne nebola ponechaná na ľubovli poškodeného, že náhrada za zaplatené nájmné za náhradné vozidlo nebola priznaná za dobu dlhšiu ako bol tento náklad účelný a nutný, t.j. vynaložený v príčinnej súvislosti so vznikom škody (dopravnou nehodou).

Nebolo preukázané, že poškodený mohol ovplyvniť dĺžku opravy poškodeného vozidla a vystavenie faktúry za opravu vozidla. Poškodený nemôže ovplyvniť vydanie vozidla autoservisom až po doručení krycieho listu. Vystavenie krycieho listu je v zaužívanej praxi nevyhnutnosťou, bez ktorej servis, ktorý je zmluvným partnerom žalovanej poisťovne, opravené vozidlo neodovzdá. Dňom vystavenia krycieho listu mohol poškodený prevziať vozidlo do svojej dispozície a teda ho aj reálne užívať. Nemožno požadovať od poškodeného, ktorý bol obmedzený v užívaní svojho vozidla a prenajal si náhradné vozidlo, aby vopred uhradil sumu pomerne vysokú za opravu vozidla (išlo o sumu 2.208,19 eur), pokiaľ toto plnenie malo byť kryté poisťným plnením, a potom následne čakať na jej preplatenie od poisťovne.

Pokiaľ žalovaná v Oznámení o poistnom plnení zo dňa 01.03.2023 uvádzala, že priznaná doba za zapožičania náhradného vozidla je 23 dní, v ktorej je zahrnutý čas na opravu vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami, ako aj čas súvisiaci s prestojmi zo strany poisťovne, mal za to, že ide o všeobecné konštatovanie žalovanej, nezohľadňujúce špecifiká a individuálne okolnosti daného prípadu. Ide o vlastné určenie doby trvania nájmu, ktoré žalovaná žiadnym spôsobom nepreukázala. Preto s poukazom na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 602/2022 zo dňa 16.02.2023 dobu nájmu do doručenia krycieho listu žalovanou považoval za preukázanú a účelnú.

Zo strany poškodeného, resp. žalobcu nedošlo k porušeniu povinností v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka. Poškodený dobu nájmu v žiadnom prípade nepredĺžil svojim konaním alebo nedbanlivosťou. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by poškodený akýmkoľvek spôsobom mal možnosť dobu opravy a odovzdania svojho poškodeného vozidla ovplyvniť, a preto sa nemôže jednať o okolnosť, ktorá by prípadne vylučovala nutnosť a účelnosť nákladov vynaložených na zabezpečenie náhradného motorového vozidla. Náhradné motorové vozidlo využíval poškodený na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo, nie je preto možné od poškodeného spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva.

Zároveň sa nestotožnil s názorom žalovanej, aby sa poškodený chodil priebežne informovať do autoservisu, ktorý vykonáva opravu jeho vozidla, o predpokladanom termíne, kedy bude asi oprava poškodeného vozidla zavŕšená, ako ani s jej úvahou, že by možno aj autoservis, v ktorom sa vykonáva oprava, mohol už v priebehu vykonávania opravy predpokladať, kedy asi bude môcť si poškodený vozidlo vyzdvihnúť.

Krátenie poistného plnenia (o sumy 6,76 eur a 7,11 eur, ktoré majú predstavovať zníženie opotrebenia, opotrebenia rozdielu technických hodnôt pred najazdením km TH1 a po najazdení 711 km TH2, ako aj zníženie o sumu 7,11 eur z titulu zníženia 0,01 eur/za 1km ako paušálne opotrebenie, o ktoré boli pri najazdenom počte kilometrov so zapožičaním vozidlom ušetrené vlastné motorové vozidlo poškodeného) vyhodnotil ako nedôvodné, nepreukázané s tým, že, ide o vlastný ničím nepodložený výpočet žalovanej. Opodstatnenosť tohto krátenia poistného plnenia o tieto sumy žalovaná žiadnym spôsobom nepreukázala (na základe čoho, akého právneho titulu bola oprávnená krátiť poistné plnenie o tieto sumy).

Za účelnú dobu nájmu preto považoval moment, keď bolo vozidlo prijaté do opravy až do momentu vystavenia krycieho listu žalovaným a odovzdania vozidla poškodenému t.j. od 13.12.2022 do 13.02.2023, čo predstavuje náhradu nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla za 63 dní spolu v sume 2.079,-Eur (63 dní x 33,-eur na deň) + poplatok za pristavenie 30,-Eur, spolu suma 2.109,-Eur. Pri zohľadnení nespornej skutočnosti vyplatenia poistného plnenia žalovanou vo výške 775,13 Eur, je potom žalobcom v tomto spore uplatnená pohľadávka vo výške 1.333,87 Eur uplatnená dôvodne.

V súlade s ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. žalovaná ako poisťovateľ bola povinná poskytnúť poškodenému poistné plnenie do 15 dní, t.j. do 15.03.2023. Odo dňa nasledujúceho, t.j. od 16.03.2023 sa žalovaná dostala do omeškania so splnením peňažného záväzku voči poškodenému v časti neposkytnutého poistného plnenia vo výške 1.333,87 eur a od uvedeného dňa je poškodený, resp. žalobca, na ktorého bola pohľadávka poškodeného spolu s jej príslušenstvom postúpená, oprávnený uplatňovať si voči žalovanej nárok na zákonný úrok z omeškania.

3.

Proti rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalovaná. Žiadala, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alternatívne, aby ho zmenil tak, že žalobu zamietne v celom rozsahu a priznal jej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Podanie odvolania odôvodnila dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP.

Namietala účelnosť a nutnosť nájmu náhradného vozidla za celé obdobie nájmu. Podľa jej názoru súd v súvislosti s prestojmi na strane autoservisu spočívajúcimi v čakaní na dodanie náhradných dielov vôbec nevzal do úvahy, že už zo Zákazkového listu autoservisu zo dňa 25.11.2022 výslovne vyplýva, že na poškodenom vozidle je potrebná výmena pred. kapoty a PP svetlometu, t.j. ide o tie náhradné diely, ktoré boli v zmysle e-mailového vyjadrenia autoservisu zo dňa 07.09.2023 dodané dňa 04.01.2023 (kapota) a dňa 08.02.2023 (PP + LP svetlomet). Ide o náhradné diely, pri ktorých dlhá doba ich dodania mala za následok, že oprava poškodeného vozidla trvala neprimerane dlhú dobu, pričom z Faktúry za opravu poškodeného vozidla č. 22300165 zo dňa 10.02.2023 vyplýva, že čistý čas opravy poškodeného vozidla bol 9,15 ČJ. Hoci teda autoservis najskôr v jeho e-mailovom vyjadrení zo dňa 07.09.2023 uviedol, že nakoľko po odstrojení boli zistené ďalšie poškodenia a následne objednané náhradné diely oprava sa predĺžila, tak ďalej už výslovne konkretizoval, že to bola práve dlhá

doba dodania kapoty a PP + LP svetlometu, čo malo za následok aj predĺženie opravy poškodeného vozidla. Autoservis v jeho e-mailovom vyjadrení zo dňa 07.09.2023 nekonkretizoval okrem vyššie uvedených žiadne iné náhradné diely, ktorých predĺžená doba dodania by mala za následok aj predĺženie opravy poškodeného vozidla. Hoci autoservis v jeho e-mailovom vyjadrení zo dňa 07.09.2023 hovorí o „predných svetlometoch“, tak ako zo Zákazkového listu zo dňa 25.11.2022, tak aj zo Zázpisu o poškodení motorového vozidla zo dňa 09.01.2023 bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že potrebná bola výmena len pravého svetlometu, a nie obidvoch svetlometov, čo možno pozorovať aj na fotografiách detailu obhliadky zo dňa 25.11.2022, a čo vyplýva aj z faktúry za opravu poškodeného vozidla, kde je výslovne uvedené, že ako materiál bolo objednané aj svetlo v počte 1 ks. Samotný súd v bode 37. odôvodnenia napadnutého rozsudku uviedol, že autoservis mal vedomosť o potrebe výmeny pred. kapoty a PP svetlometu už pri vystavení Zákazkového listu dňa 25.11.2022, napriek tomu však súd túto skutočnosť ďalej v rámci voľného hodnotenia dôkazov dostatočne resp. vôbec nevzal do úvahy. Autoservis mal už dňa 25.11.2022 pri vystavení Zákazkového listu poškodenému so značným časovým predstihom pred tým, ako v zmysle Dotazníku pre poškodeného ku škodovej udalosti č. 9571301983 zo dňa 13.02.2023 pridelil poškodenému termín, kedy má vozidlo odovzdať do servisu, vedomosť o tom, že na účely opravy poškodeného vozidla bude nevyhnutne potrebné objednať náhradné diely - prednú kapotu a PP svetlomet. Nie je jej celkom zrejmé, na základe čoho mal súd v bode 38. odôvodnenia jeho rozsudku za to, že proces opravy na poškodenom motorovom vozidle prebiehal aj v období od 13.12.2022 do 09.01.2023, keď samotný súd ešte v bode 37. odôvodnenia napadnutého rozsudku uviedol, že zo Zázpisu o poškodení motorového vozidla zo dňa 09.01.2023 výslovne vyplýva, že sú odhadované vysoké náklady na opravu a pred zahájením opravy je nutné kontaktovať poisťovňu a dohodnúť ďalší postup a spôsob likvidácie škody. Je teda zrejmé, že ako vyplýva z detailu obhliadky zo dňa 25.11.2022, že prvá obhliadka poškodeného vozidla bola vykonaná už dňa 25.11.2022 autoservisom (Auto Becchi, s.r.o.), pričom následne bolo poškodené vozidlo odoslané z autoservisu do Slovexperty až dňa 09.01.2023, kde bola následne vykonaná aj doobhliadka poškodeného vozidla zo strany spoločnosti Slovexperta. Mala za to, že v období od 13.12.2022 do 09.01.2023 oprava poškodeného vozidla reálne nebola vykonávaná, pričom strane autoservisu existovali v tomto období prestoje.

Podľa jej názoru e-mailové vyjadrenie autoservisu zo dňa 07.09.2023 ako jeden z kľúčových dôkazov, preukazujúci existenciu prietahov pri oprave poškodeného vozidla, spočívajúcich v neprimerane dlhom čakaní na dodanie náhradných dielov, bol zo strany súdu posudzovaný resp. vykonaný nie celkom objektívnym spôsobom. Súd vôbec nevzal do úvahy aj tú skutočnosť, že autoservis v jeho e-mailovom vyjadrení zo dňa 07.09.2023 taktiež uviedol, že ako dealerská sieť prechádzali pod nového importéra a počas opravy bol niekoľkokrát zmenený a posunutý termín dodania dielov. Vyššie uvedené predstavuje objektívnu skutočnosť, ktorá mala za následok prietahy v dodaní náhradných dielov a s tým súvisiacim výrazným predĺženým celkovej doby opravy poškodeného vozidla, pričom táto skutočnosť v žiadnom prípade nemôže ísť na úkor jej majetkových práv. Náklady na prenájom náhradného vozidla vzniknuté za obdobie, kedy mal poškodený prenajaté náhradné vozidlo nemožno považovať v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou z dôvodu, že príslušný autoservis čakal na dodanie potrebných náhradných dielov. V nadväznosti na uvedené poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 14.04.2020 sp. zn. 8Co/131/2019 založený na názoru o absencii príčinnej súvislosti počas prenájmu náhradného vozidla za obdobie, kedy sa len čakalo na dodanie náhradných dielov.

Odkazujúc na Dotazník pre poškodeného k škodovej udalosti, z ktorého vyplýva, že poškodený po poistnej udalosti s poškodeným vozidlom najazdil 150 km, tvrdila, že poškodené vozidlo zjavne nebolo poškodené resp. nepojazdné do takej miery, že ho bolo nutné odovzdať do autoservisu bezprostredne po poistnej udalosti. Navyše poškodený v dotazníku taktiež uviedol, že dôvodom zapožičania náhradného vozidla bolo to, že poškodené vozidlo bolo v servise a nie to, že vozidlo bolo po nehode úplne nepojazdné, resp. že by jeho používaním po nehode mala byť nejakým spôsobom ohrozená plynulosť a bezpečnosť cestnej premávky.

V danom prípade zo Zákazkového listu zo dňa 25.11.2022 vyplýva, že poškodený si je vedomý skutočnosti, že príslušná poisťovňa môže krátiť poistné plnenie na základe výluk z poistenia vo Všeobecných poistných podmienkach, ktoré poškodený dostal pri podpise poistnej zmluvy, a že poškodený sa ako klient zaväzuje k tomu, že uhradí rozdiel medzi záverečným účtom za opravu a úhradou zo strany poisťovne (zníženú o spoluúčasť a/alebo prípadné krátenie spomenuté vyššie) potvrdenou krycím listom, pričom túto úhradu poškodený prevedie v hotovosti alebo prevodným príkazom na účet Auto Becchi, s.r.o., ešte pred prevzatím vozidla zo servisu a svojím podpisom dáva spoločnosti Auto Becchi, s.r.o. výslovný súhlas na zadržanie vozidla v jeho prevádzke až do úplného uhradenia záverečného účtu za opravu. Z vyššie uvedeného vyplýva, že nemožno celkom súhlasiť s

tým, že je všeobecne známou obchodnou praxou, že po vystavení krycieho listu zo strany poisťovne dôjde zo strany autoservisu k vydaniu vozidla poškodenému, nakoľko v danom prípade si autoservis v jeho Zákazkovom liste zo dňa 25.11.2022 vyhradzuje právo zadržiavať vozidlo v autoservise až do prípadného úplného uhradenia záverečného účtu (spočívajúceho v zníženej spoluúčasti a/alebo kráteného plnenia) zo strany poškodeného autoservisu. V zmysle vyššie uvedeného preto nemôže byť celková doba nájmu náhradného vozidla zo strany poškodeného závislá na tom, kedy poškodený doplatí autoservisu prípadný záverečný účet za opravu v podobe zníženej spoluúčasti a/alebo kráteného plnenia. Napokon do okamihu, kedy faktúra za opravu poškodeného vozidla nadobudne splatnosť nie je povinná z titulu povinného zmluvného poistenia uhradiť autoservisu faktúru za opravu poškodeného vozidla, resp. vystaviť tzv. krycí list, pričom súd sa v odôvodnení jeho rozsudku s touto argumentáciou prakticky žiadnym spôsobom nevysporiadal. Náklady na opravu poškodeného vozidla v zásade hradí priamo autoservisu nie z dôvodu, že by samotný autoservis bol oprávnený sa tohto plnenia od nej domáhať, ale z dôvodu, že poškodený sa v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. b) v spojení s ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. môže domáhať náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla priamo od nej. Domáhať sa úhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla od nej je oprávnený poškodený, a nie autoservis.

Z hľadiska posudzovania účelnosti a nevyhnutnosti nákladov na prenájom náhradného vozidla preto nie je žiadnym spôsobom relevantné, že autoservis zadržiava opravené vozidlo na základe existencie záväzkového vzťahu medzi ním a poškodeným (pričom v tomto prípade ešte faktúra za opravu nebola v čase jeho zadržiavania po oprave ani splatná), pričom poisťovňa hradí náklady za opravu poškodeného vozidla autoservisu resp. alternatívne vystaví krycí list z titulu priameho nároku poškodeného. Po zavŕšení opravy poškodeného vozidla teda už náklady na prenájom náhradného vozidla nemožno považovať za účelne a nutne vynaložené, a nemôže tak byť na úkor jej majetkových práv, že autoservis zadržiava opravené vozidlo na základe existencie záväzkového vzťahu medzi autoservisom a poškodeným, a to prípadne aj bez akéhokoľvek právneho dôvodu.

Argumentáciu týkajúcu sa bežnej obchodnej praxe v súvislosti s vydaním opraveného vozidla až po doručení krycieho listu poisťovňou príslušnému autoservisu nemožno podľa jej názoru považovať za relevantný a účinný prostriedok procesného útoku aj z toho dôvodu, že v danom prípade sa jedná o občianskoprávny vzťah, pričom na obchodné zvyklosti (resp. bežnú obchodnú prax) je v zmysle ust. § 2 ods. 2 Obchodného zákonníka možné prihliadať len v obchodnoprávných vzťahoch.

V súvislosti s čestným prehlásením poškodeného zo dňa 14.02.2023 uviedla, že čestné prehlásenie možno z hľadiska CSP vo všeobecnosti považovať len za súkromnú listinu, ktorá je odlišným dôkazným prostriedkom na rozdiel od písomnej výpovede strany sporu podľa ust. § 195 ods. 3 CSP. Civilný sporový poriadok na rozdiel napr. od Správneho poriadku výslovne neumožňuje, aby bol dôkaz nahradený čestným prehlásením. V danom prípade sa navyše jedná o čestné prehlásenie bez notárskeho overenia podpisu poškodeného.

Zo skutkových okolností prípadu považovala za zrejmé, že poškodený väčšinu času, čo sa poškodeného vozidla malo nachádzať v autoservise používal náhradné vozidlo z toho dôvodu, že sa čakalo na dodanie náhradných dielov (kapota a svetlomet), a nie preto, že poškodené vozidlo bolo opravované.

Vo vzťahu ku kráteniu poistného plnenie z titulu regulárneho odpočítateľného opotrebenia mala za to, že krátenie poistného plnenia bolo dôvodné aj z titulu rozdielu technických hodnôt pred najazdením km TH1 a po najazdení 711 km TH2 a z titulu zníženia 0,01 EUR/za 1 km.

V ďalšom namietala záver súdu prvej inštancie ohľadne danosti jej aktívnej vecnej legitímácia tvrdiac, že zmluvu o postúpení pohľadávky možno považovať za absolútne neplatný právny úkon z dôvodu jej rozporu s kogentným ustanovením § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z., z ktorého vyplýva, že nárok na náhradu nákladov za prenájom náhradného vozidla má voči nej uplatniť a preukázať poškodený, pričom v danom prípade tieto náklady voči nej ako poisťovateľovi uplatňoval a preukazoval až žalobca po tom, čo malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, t.j. tieto náklady uplatňoval a preukazoval voči nej subjekt odlišný od poškodeného. Nesúhlasila s argumentáciou súdu, že vznik „budúcej“ postupovanej pohľadávky mal byť viazaný na ďalšie právne úkony vyplývajúce zo zmluvy o postúpení pohľadávky, a to konkrétne na odplatnosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. Najvyšší súd SR (ďalej aj ako „najvyšší súd“) napr. v jeho uznesení zo dňa 28.02.2023, spis. zn. 7Cdo/52/2022 uviedol, že „Poisťovateľ hradí poškodenému nároky vtedy, ak mu vznikol nárok na náhradu ujmy proti škodcovi (vodičovi alebo prevádzkovateľovi vozidla) a uplatnil ich a preukázal voči poisťovateľovi. "

Nárok poškodeného na náhradu nákladov voči poisťovateľovi podľa ust. § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. tak možno chápať ako mimozmluvný záväzok (nakoľko medzi poisťovateľom a

poškodeným neexistuje žiadny zmluvný vzťah ako medzi poisťovateľom a poisteným) vznikajúci zo zákona, na ktorého vznik musia byť podľa jej názoru kumulatívne splnené vyššie uvedené podmienky vyplývajúce označeného ustanovenia. Súd taktiež vôbec nevzal do úvahy, že zákon č. 381/2001 Z.z. výslovne definuje, koho možno považovať za poškodeného (§ 2 písm. g/ zákona č. 381/2001 Z.z.“). Žalobcu možno sotva považovať za subjekt, ktorý by spĺňal definíciu poškodeného v zmysle vyššie označeného ustanovenia. V dobe kedy malo dôjsť k uzatvoreniu predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky, nárok poškodeného domáhať sa náhrady nákladov za prenájom náhradného vozidla voči nej ako poisťovateľovi neexistoval, nakoľko poškodený si voči nej tieto náklady pred uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky so žalobcom výslovne neuplatnil a nepreukazoval ich jej. Postúpenie pohľadávky na náhradu nákladov za prenájom náhradného vozidla bolo aj v rozpore s kogentným ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z.. Právo priamo uplatniť nárok na náhradu nákladov za prenájom náhradného vozidla voči poisťovateľovi súdnou cestou patrí výlučne len špeciálnemu subjektu, t. j. poškodenému, a toto právo nie je možné platne postúpiť zmluvou o postúpení pohľadávky podľa ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka na iný subjekt.

V ďalšom uviedla, že inštitút započítania je teda napr. popri „splnení dlhu“, ktoré je upravené v ust. § 559 až ust. § 569 Občianskeho zákonníka jeden zo spôsobov resp. jedna z foriem zániku záväzkov. Podľa jej názoru však spôsob zániku záväzku „započítaním“ nemožno stotožňovať so spôsobom zániku záväzku „splnením“, a samotnú dohodu o započítaní obsiahnutú v bode 5. zmluvy o postúpení pohľadávky nemožno považovať za dohodu o spôsobe úhrady faktúry za nájom poškodeným, či za dohodu o spôsobe úhrady odplaty za postúpenie pohľadávky žalobcom, ale možno ju považovať len za dohodu o zániku záväzku na zaplatenie faktúry za nájom a zániku záväzku na úhradu za postúpenie pohľadávky iným spôsobom ako splnením (obdobný názor zaujal v skutkovo odlišnej veci napr. aj najvyšší súd v jeho rozhodnutí zo dňa 23.08.2023, spis. zn. 4Obdo/30/2022).

V prípade akceptácie názoru súdu, že započítanie vzájomných pohľadávok = zaplatenie dlhu, by sa samotný inštitút „započítania“ stal nadbytočným resp. obsolentným a v zásade aj nerozlíšiteľným od zániku záväzku „splnením“ podľa ust. § 559 a nasl. Občianskeho zákonníka. Nakoľko záväzok poškodeného voči žalobcovi vyplývajúci z Faktúry č. 1642023 zo dňa 14.02.2023 zanikol na základe započítania, t. j. iným spôsobom ako splnením resp. reálnym poskytnutím finančných prostriedkov zo strany poškodeného, tak má za to, že na strane poškodeného už neexistuje ani žiadna škoda v podobe nákladov vynaložených na prenájom náhradného vozidla.

Samotná skutočnosť, že z hľadiska korektnosti plnila čiastočne voči žalobcovi ako subjektu, ktorý v mene poškodeného daný nárok uplatnil ešte samo o sebe predsa neznamena, že by bol býval týmto čiastočným plnením akýmkoľvek spôsobom uznala aj aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v tomto konaní. Taktiež namietala platnosť nájomnej zmluvy tvrdiac, že jej nie je celkom zrejmé, ako mohol byť počítačovým programom do zmluvy o nájme, ktorá mala byť vlastnoručne podpísaná žalobcom a poškodeným dňa 13.12.2022 dodatočne doplnený dátum, do kedy mal nájom náhradného vozidla trvať. Tiež jej nie je známe, či súd disponuje originálom tejto zmluvy o nájme, alebo či bola žalobcom doložená len fotokópia tejto nájomnej zmluvy, čo podľa jej názoru je rozhodujúce z hľadiska samotného posúdenia platnosti tejto nájomnej zmluvy. Samotná skutočnosť, že z hľadiska korektnosti plnila na základe vyššie uvedenej faktúry za prenájom náhradného vozidla na účet žalobcu sama o sebe neznamena, že by týmto svojim konaním akýmkoľvek spôsobom uznala aj platnosť nájomnej zmluvy.

Hoci neexistuje žiadna právna norma, ktorá by autoservisu určovala, do kedy má byť oprava poškodeného vozidla vykonaná, resp. že autoservis je povinný vykonať opravu poškodeného vozidla v primeranej lehote, tak ust. § 415 Občianskeho zákonníka sa uplatňuje práve v prípadoch, kedy určitá právna otázka nie je výslovne upravená v platnej a účinnej právnej úprave.

Ani ona (poisťovateľ) nemala možnosť ovplyvniť objektívne existujúce prestoje na strane autoservisu spočívajúce v čakaní na dodanie náhradných dielov, či prestoje spočívajúce v oneskorenom odoslaní poškodeného vozidla do Slovexperty na doobhliadku. Nikdy nespochybovala, ako ani nespochybojuje, že poškodený je v dôsledku protiprávneho konania tretej osoby obmedzený v užívaní jeho vlastníckeho práva k poškodenému vozidlu.

Uviedla, že samotný prenájom náhradného vozidla je predsa v plnej miere závislý od dĺžky opravy poškodeného vozidla, ktoré rovnako ako poškodený, ani ona nemá prakticky žiadnu možnosť ovplyvniť a preto nemôže ísť ani na úkor jej majetkových práv, pokiaľ oprava poškodeného vozidla z dôvodu existencie objektívnych prestojov na strane autoservisu trvá neprimerane dlho. Z vyššie uvedeného dôvodu preto nemožno ani prenášať zodpovednosť za to, kedy bude oprava poškodeného vozidla zavŕšená z autoservisu na ňu v tom zmysle, že oprava poškodeného vozidla sa má považovať

za ukončenie až okamihom, kedy dôjde k vystaveniu krycieho listu resp. úhrady faktúry za opravu poškodeného vozidla z jej strany. Na úkor jej majetkových práv nemôže byť ani skutočnosť, že oprava sa vykonáva v jeho zmluvnom servise, pokiaľ z dôvodu existencie objektívnych prestojov trvá oprava poškodeného vozidla neprimerane dlho a ona by mala hradiť aj náklady na prenájom náhradného vozidla, ktoré nebolo účelné a nevyhnutné vynaložiť, nebyť týchto prestojov na strane autoservisu. Tiež namietala že súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku ani žiadnym spôsobom nevysporiadal s jej argumentáciou týkajúcou sa prípadnej aplikácie ust. § 415 Občianskeho zákonníka.

Napokon namietala porušenie práva na spravodlivý proces resp. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci k čomu došlo tým, že súd nevykonával dôkazy dostatočne objektívnym spôsobom, resp. dôkazy nevykonával celkom v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov podľa ust. § 191 ods. 1 CSP.

4.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej stotožniac sa s napadnutým rozhodnutím k námietkam žalovanej prezentovaným v odvolaní k otázke nevyhnutnosti a účelnosti nákladov na prenájom náhradného vozidla uviedol, že dôvod užívania náhradného vozidla odpadá ku dňu vydania opraveného vozidla poškodenému, pretože k predmetnému dňu sa opravené vozidlo dostáva do dispozície poškodeného, čo zodpovedá aj právnomu názoru vyslovenému v náleze Ústavného súdu SR zo dňa 16.02.2023, sp. zn. III. ÚS 602/2022-34. Žalovaná si sama protirečí a spochybňuje svoj vlastný postup, keď ohľadom dĺžky trvania vykonávanej opravy nemala nijaké námietky, pričom fakturovanú čiastku autoservisu bez pochybností uhradila a postup autoservisu namieta až v súvislosti s nákladmi na nájom náhradného vozidla. Samotnú dĺžku opravy nebolo možné zo strany poškodeného akýmkoľvek spôsobom ovplyvniť, pričom autoservis ako zmluvný partner žalovanej a autorizovaný servis garantuje kvalitné a rýchle vykonanie opravy, poškodený tak nemohol mať žiadne pochybnosti o tom, že oprava bude vykonaná v čo najkratšom možnom čase vzhľadom na objektívne možnosti na strane autoservisu a jeho zmluvné povinnosti vo vzťahu k žalovanej.

Poškodený je od momentu odovzdania svojho poškodeného motorového vozidla autoservisu zbavený akejkoľvek možnosti s ním disponovať, pokiaľ mu ho autoservis nevydá, pričom nie je možné, aby svoje vozidlo po vykonaní jeho obhliadky v autoservise ďalej využíval, resp. aby ho využíval napríklad po dobu prestojov na strane autoservisu, aby odpadol dôvod prenájmu náhradného vozidla. Je nelogické a absurdné, aby ex post po ukončení nájmu náhradného vozidla preukazoval okrem účelu náhradného vozidla užívaného po dobu zotrvania opravovaného vozidla poškodeného v autoservise aj samotnú dobu, po ktorú bolo vozidlo poškodeného opravované, t.j. konkrétny čas, po ktorý autoservis vykonával práce na vozidle poškodeného. Konkrétny počet dní, po ktoré autoservis vykonával práce na vozidle poškodeného totiž nemusí byť súvislým časovým úsekom, a teda konkrétny počet dní vykonávania opravy nemôže za žiadnych okolností zodpovedať dobe, po ktorú by mal byť oprávnený poškodený užívať náhradné vozidlo, nakoľko je to v rozpore s jeho účelom.

Autoservis je zodpovedný za riadne a včasné plnenie svojmu zmluvnému partnerovi, ktorým je poisťovňa. Zodpovednosť vzťah medzi autoservisom a poisťovňou vzniká v dôsledku vzniku nákladov, ktoré poisťovňa musela znášať pre porušenie jeho povinností. Táto zodpovednosť však nevyklučuje vecnú súvislosť medzi pôsobením prvotnej príčiny, a to škodovej udalosti, so vznikom škodového následku, ktorým je vznik nákladov na prenájom náhradného vozidla pre nemožnosť užívania vlastného poškodeného vozidla poškodeným, ktoré sa za účelom vykonania jeho opravy nachádza v autoservise. Ide tak o škodu, ktorá je adekvátnym dôsledkom protiprávneho konania, a to podľa všeobecnej povahy, obvyklého chodu vecí a skúseností. Čakanie na krycí list tak spadá do sledu udalostí spojených so škodovou udalosťou, ktoré vymedzujú obdobie nároku poškodeného na náhradu nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla po dobu vykonávania opravy jeho motorového vozidla.

Deň ukončenia opravy nemožno považovať za rozhodujúci deň, ku ktorému by mal poškodený ukončiť nájom náhradného vozidla, ak nemá objektívnu možnosť opravené vozidlo týmto dňom užívať. Táto nastáva až momentom vydania opraveného vozidla autoservisom poškodenému, ku ktorému autoservis pristupuje v čase, keď má aspoň deklarované krytie nákladov na vykonanú opravu zo strany poisťovne prostredníctvom krycieho listu.

Dĺžku zotrvania opravovaného vozidla v autoservise tak ovplyvňuje práve poisťovňa, ktorá je súčasne subjektom zodpovedným za náhradu nákladov spojených s opravou poškodeného vozidla. Neexistuje jediný relevantný dôvod, pre ktorý by mal poškodený hradiť náklady za opravu jeho vozidla, na ktorom mu škodu spôsobil poistenec žalovanej, keď medzi žalovanou a autoservisom existuje zmluvný vzťah, z ktorého plynie povinnosť poisťovne na vystavenie krycieho listu, doručením ktorého autoservisu

vzniká povinnosť vydať opravené vozidlo poškodenému (synalagmatický vzťah). Okolnosti, pre ktoré je vozidlo poškodeného v autoservise, súvisia výhradne s konaním škodcu. Ak by nedošlo k protiprávnemu konaniu škodcu, poškodený by nemusel nechať svoje vozidlo opraviť v autoservise, v zmysle ust. § 47 ods. 7 zákona č. 106/2018 Z. z. si poškodený nemôže poškodené auto len tak opraviť doma, s čím sú dokonca spojené pokuty, a to od 1.000,- Eur do 10.000,- Eur.

Poškodený je momentom vzniku škody nútený komunikovať s poisťovňou, ktorá si kladie podmienky pre krytie vzniknutej škody zapríčinennej jej poisťencom, a to v prvom rade určením autorizovaných autoservisov, s ktorými je v zmluvnom vzťahu. Výberom iného autoservisu by poškodený podstupoval značné riziko pri uplatňovaní nároku na náhradu škody voči poisťovni. Poškodený sa tak stáva „vazalom“ poisťovne pri výbere autoservisu. Výberom autoservisu, ktorý je v zmluvnom vzťahu s poisťovňou sa končí jeho súčinnosť s poisťovňou a túto v plnej miere preberá autorizovaný servis, ktorému je poisťovňa zaviazaná plniť za vykonanie opravy.

Autorizovaný servis neinformuje poškodeného o tom, že bola vystavená faktúra za opravu jeho motorového vozidla, túto zasiela rovno poisťovni a opravené motorové vozidlo vydáva poškodenému doručením krycieho listu od poisťovne, kedy sa reálne dostáva opravené motorové vozidlo do dispozičnej sféry poškodeného a odpadá potreba a účel užívania náhradného motorového vozidla.

K odpočtu prevádzkových nákladov uviedol, že skutočnou škodou je nájomné za prenajaté náhradné motorové vozidlo, za celú dobu, po ktorú poškodený svoje poškodené motorové vozidlo nemohol využívať, preto neexistuje relevantný právny dôvod na krátenie poistného plnenia o zmenu technickej hodnoty vozidla či prevádzkové náklady, predstavujúce v podstate to, čo by poškodený ušetril nepoužívaním svojho opravovaného motorového vozidla. Nakoľko žalovaná sadzbu denného nájomného nerozporovala, nie je daný dôvod na jej ďalšie znižovanie o vyššie uvedené náklady v dôsledku tzv. neopotrebovávania vlastného vozidla poškodeného, čo nemá oporu v dostupnej judikatúre a bolo by jeho ďalším neprimeraným poškodením, keď už samotná skutočnosť, že jeho vozidlo bolo poškodené, je znížením hodnoty vozidla. Poškodenie vozidla dopravnou nehodou a následne vykonaná oprava pri použití nových náhradných dielov vozidlo nezhodnocuje, pretože každou dopravnou nehodou, ktorou je vozidlo poškodené, sa vo všeobecnosti jeho technická hodnota znižuje.

Námietka nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu už bola posúdená ako nedôvodná vo viacerých právoplatne skončených súdnych sporoch vedených proti žalovanej na tom istom alebo obdobnom skutkovom základe.

Námietka porušenia všeobecnej prevenčnej povinnosti podľa § 415 Občianskeho zákonníka predstavuje len ďalšie neopodstatnené úvahy žalovanej spochybňujúce nárok uplatnený žalobou. Poškodený pri odovzdaní vozidla do opravy a vzniku prenájmu náhradného vozidla postupoval v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka a zákona č. 381/2001 Z. z., ako aj v súlade s pokynmi autoservisu a žalovaného pri uplatnení nároku na náhrady škody.

5.

Žalovaná v replike odvolávajúc na svoju odvoláciu argumentáciu (zdôrazňujúc existenciu preťahov na strane autoservisu majúcich za následok neprimeranú dĺžku opravy poškodeného vozidla) v súvislosti s judikatúrou Ústavného súdu SR (IV. ÚS 303/2023 zo dňa 08.06.2023 a III. ÚS 602/2022 zo dňa 16.02.2023) uviedla, že samotná otázka, do kedy má poškodený nárok na náhradné vozidlo podľa jej názoru v judikatúre ústavného súdu nie je jednoznačne riešená, a ústavný súd sa v zásade len obmedzuje na skúmanie, či je aplikácia a interpretácia príslušných zákonných ustanovení zo strany všeobecných súdov udržateľná z ústavnoprávneho hľadiska. V tejto súvislosti poukázala na to, že v rozhodnutí IV. ÚS 303/2023 zo dňa 08.06.2023 mal ústavný súd za to, že právny záver krajského súdu vo vzťahu k spornej právnej otázke (t. j. že momentom zavŕšenia opravy zaniká potreba užívania náhradného vozidla) nevykazovalo znaky arbitrárnosti. zjavnej neodôvodnenosti či svojvôle. Ústavný súd však v tomto jeho rozhodnutí žiadnym spôsobom neuvádza, že účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla má zaniknúť až momentom, kedy sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie užívanie. Nemožno preto súhlasiť s tým, že právna otázka, do kedy možno považovať náklady na prenájom náhradného vozidla za účelne vynaložené, je jednoznačne riešená v prospech takého výkladu, že poškodený má mať nárok na náhradu nákladov za prenájom náhradného vozidla až do momentu, kedy sa opravené vozidlo dostane do jeho dispozičnej sféry na ďalšie užívanie.

V súvislosti s argumentáciou žalobcu týkajúcou sa podmienenia vydania opraveného vozidla doručením krycieho listu uviedla, že poškodený odovzdaním vozidla do servisu zakladá svoj vlastný zmluvný (záväzkový) vzťah s autoservisom, pravdepodobne sa medzi poškodeným a autoservisom uzatvára

zmluva o oprave veci podľa ust. § 652 a nasl. Občianskeho zákonníka. Faktúra za opravu poškodeného vozidla bola vystavená na poškodeného. Mala za to, že medzi autoservisom a ňou neexistuje žiadny relevantný právny vzťah, na základe ktorého by bol býval autoservis oprávnený zdržiavať opravené vozidlo až do vystavenia krycieho listu, resp. do úhrady faktúry za opravu a ide teda o zdržiavanie opraveného vozidla autoservisom bez akéhokoľvek právneho dôvodu. Považuje za nemysliteľné, aby znášala náklady na prenájom náhradného vozidla aj v období, kedy má poškodený ako objednávateľ v zmysle ust. § 656 ods. 1 Občianskeho zákonníka lehotu jedného mesiaca na vyzdvihnutie opraveného vozidla, resp. aby bol prípadne poisťovateľ povinný z titulu povinného zmluvného poistenia uhradiť autoservisu aj poplatok za uskladnenie, pokiaľ si poškodený opravené vozidlo nevyzdvihne včas. Tvrdenia žalobcu o tom, že oprava poškodeného vozidla má byť zavŕšená až okamihom, kedy sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného, sú aj v rozpore s ustanoveniami zmluvy o oprave veci podľa Občianskeho zákonníka, nakoľko z vyššie citovaného ust. § 656 ods. 1 Občianskeho zákonníka výslovne vyplýva, že moment faktického zavŕšenia opravy veci (napr. vozidla) nie je totožný s momentom prevzatia opravenej veci, pričom k prevzatiu veci teda dochádza až po faktickom zavŕšení opravy veci, a ide teda len o získanie opravenej veci objednávateľom do jeho dispozičnej sféry, a toto obdobie po faktickom zavŕšení opravy veci teda už nie je súčasťou samotného procesu opravy veci. V ďalšom opätovne zdôrazňujúc rozlišovanie medzi spôsobom zániku záväzkov „započítaním“ a spôsobom zániku záväzkov „splnením“ poukázala viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR a Najvyššieho súdu SR (ktoré označila tak nesprávnou spisovou značkou ako i momentom vydania).

Mala za to, že ak teda medzi poškodeným a žalobcom skutočne došlo k platnému započítaniu vzájomných pohľadávok a tým pádom aj k zániku nesplneného záväzku poškodeného uhradiť žalobcovi faktúru za nájom, tak nemohla byť ani nikdy daná jej povinnosť nahradiť poškodenému v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. b) a ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. náklady za prenájom náhradného vozidla a preto predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 14.02.2023 bolo nemožné plnenie v zmysle ust. § 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

V ďalšom argumentovala, že Občiansky zákonník neumožňuje ani dohodou započítať pohľadávky v prípade, ak v čase vykonania započítacieho úkonu ani jedna z pohľadávok nie je splatná (pohľadávka žalobcu na úhradu nákladov za prenájom náhradného vozidla voči poškodenému v čase, kedy medzi žalobcom a poškodeným malo dôjsť k vykonaniu započítacieho úkonu ešte nebola splatná, nakoľko táto faktúra za nájom č. 1642023 zo dňa 14.02.2023 nadobudla splatnosť až dňa 28.02.2023). V súvislosti s dobou splatnosti pohľadávky poškodeného na odplatu za postúpenie pohľadávky uviedla, že právnym dôvodom vzniku tejto pohľadávky bola samotná zmluva o postúpení, pričom táto zmluva o postúpení žiadnym spôsobom neupravuje dobu splatnosti tejto pohľadávky poškodeného na odplatu za postúpenie pohľadávky (resp. neupravuje kedy má byť táto pohľadávka splatná), a taktiež dobu splatnosti tejto pohľadávky poškodeného voči žalobcovi podľa jej názoru neupravuje ani žiadny osobitný predpis. Aj v prípade ak by poškodený už v deň uzatvorenia zmluvy o postúpení žalobcu výslovne vyzval na úhradu jeho pohľadávky na odplatu za postúpenie, tak táto pohľadávka poškodeného na odplatu za postúpenie pohľadávky mohla byť splatná najskôr nasledujúceho dňa, t. j. 15.02.2023, v súvislosti s čím poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 19.04.2017 sp. zn. 20 Cdo 429/2017.

6.

Žalobca nevyužil právo reagovať na repliku žalovanej duplikou.

7.

Krajský súd v Žiline ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozsudok v napadnutej časti v intenciách § 379 a § 380 CSP a rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

8.

V súdnej veci je podstata odvolacej argumentácie žalovanej strany založená na námietkach ohľadne účelnosti a nutnosti nájmu náhradného vozidla za celé obdobie nájmu (neuznávajúc náklady za „prestoje“ autoservisu ako ani náklady odo dňa nasledujúceho po ukončení opravy až do dňa doručenia krycieho listu autoservisu), vrátane tvrdenia o dôvodnosti krátenia poistného plnenia z titulu regulárneho odpočítateľného opotrebenia v spojitosti s čím žalovaná namietala tak nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu ako i neplatnosť predmetnej nájomnej zmluvy, pričom zároveň zdôrazňovala i nutnosť aplikácie § 415 Občianskeho zákonníka pri posudzovaní konania tak poškodeného ako i autoservisu, ktorý opravu poškodeného vozidla vykonával.

9.

Vo vzťahu k danosti aktívnej vecnej legitímácie žalobcu odvolací súd stručne podotýka, že táto bola judikatúrou tuzemských súdov ustálená, pričom jej absencia nebola konštatovaná vyššími súdnymi autoritami.

10.

Aktívna vecná legitímácia žalobcu bola založená predloženou zmluvou o postúpení pohľadávky, súčasťou ktorej bolo započítanie. Započítanie (kompenzácia) je zánik vzájomne sa kryjúcich pohľadávok patriacich vzájomne veriteľovi a dlžníkovi, ktorých plnenie je rovnakého druhu (najčastejšie peniaze), ak niektorý z účastníkov i bez súhlasu, prípadne i proti vôli druhého účastníka urobí prejav smerujúci k započítaniu. Musí však ísť o pohľadávky spôsobilé na započítanie (započítateľné), t.j. také, ktorých započítanie nie je vylúčené dohodou účastníkov alebo zákonom. Vo svojej podstate ide o formu bezhotovostného vyrovnania, ktoré sa nevykonáva skutočným splnením, ale odpočítaním vzájomných pohľadávok veriteľa a dlžníka. To umožňuje ušetriť dvojaké splnenie vzájomných pohľadávok a navzájom zjednodušiť majetkové vzťahy medzi účastníkmi, a to aj v prípadnom súdnom konaní, ak dôjde medzi nimi k sporu. Význam započítania spočíva najmä v úspore nákladov, ktoré by inak obidvaja účastníci museli vynaložiť pri uskutočnení vzájomného plnenia. Okrem toho má jednostranné započítanie dôležitý význam pri zabezpečení veriteľa, lebo umožňuje dlžníkovi, ktorý je súčasne veriteľom vyhnúť sa riziku, že po splnení jeho záväzku druhý účastník jeho vzájomnú pohľadávku neuspokojí.

11.

Právnym následkom započítania je zánik vzájomných pohľadávok, pokiaľ sa vzájomne kryjú. Zánik nastáva okamihom, keď sa stretli ako pohľadávky spôsobilé na započítanie a nie až od kompenzačného prejavu, resp. od doby, keď takýto prejav došiel druhej strane. Právne účinky (zánik záväzkov) nastávajú ku dňu stretnutia vzájomných pohľadávok, ak sú splnené všetky predpoklady pre započítanie, a to, že sa jedná o vzájomné pohľadávky, ide o plnenie rovnakého druhu, pohľadávky sú spôsobilé na započítanie a bol urobený prejav smerujúci k započítaniu. Občiansky zákonník upravuje dva prípady zániku záväzku započítaním, a to: a. započítanie jednostranným právnym úkonom

b. započítanie dohodou.

12.

Za plne nedôvodnú považoval odvolací súd aj námietku žalovanej ohľadom neplatnosti dotknutej zmluvy o postúpení žalovanej pohľadávky. Postúpením pohľadávky postupcom (v posudzovanom prípade poškodeným) prechádzajú na postupníka (v posudzovanom prípade na žalobcu) aj príslušenstvo pohľadávky a všetky práva s ňou spojené, teda aj priame právo poškodeného na náhradu škody voči poisťovateľovi podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z.. Zo žiadneho všeobecne záväzného právneho predpisu nevyplýva, že by podmienkou postúpenia pohľadávky zodpovedajúcej nároku poškodeného na náhradu škody voči škodcovi (resp. v posudzovanom prípade voči poisťovateľovi) bolo skoršie uplatnenie si nároku na náhradu škody zo strany poškodeného proti škodcovi (resp. v posudzovanom prípade voči poisťovateľovi) a jeho preukázanie. Právo poškodeného podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. je zároveň potrebné dôsledne oddeliť od práva poisteného podľa ust. § 4 zákona č. 381/2001 Z.z., avšak rozsah škody, ktorej náhrada je krytá povinným zmluvným poistením je u oboch ustanovení zákona č. 381/2001 Z.z. zhodná.

13.

V preskúmvanej veci Zmluvou o postúpení pohľadávky, ktorú aj odvolací súd posúdil ako platný právny úkon, medzi poškodeným a žalobcom boli upravené navzájom prepojené viaceré práva a povinnosti subjektov zmluvy a nespochybnenou vôľou poškodeného a žalobcu bolo dotknuté vzájomné práva a povinnosti upraviť v rámci jednej zmluvy, a to k odplatnému postúpeniu pohľadávky so súčasným započítaním fakturovaného nájomného za užívanie náhradného vozidla s odplatom za postúpenie pohľadávky. Teda postúpenie pohľadávky bolo odplatné. Poškodený mal voči žalobcovi záväzok titulom úhrady nájomného a zároveň pohľadávku titulom odplaty za postúpenie pohľadávky na náhradu škody. Žalobca mal voči poškodenému pohľadávku na nájomnom a záväzok zaplatiť odplatu za postúpenie pohľadávky. Zmluvné strany sa dohodli, že dôjde k započítaniu ich vzájomných nárokov. To, že postupca záväzok z nájomného priamo nesplnil, ale vo vzťahu k tomuto záväzku uplatnil započítanie, ktoré predstavuje jeden zo spôsobov zániku dlhu, nemôže mať vplyv na vznik pohľadávky z titulu náhrady škody.

14.

V nadväznosti na uvedené nebolo možné stotožniť sa s názorom žalovanej o tom, že v danom prípade by škoda dlžníkovi vznikla iba vtedy, ak by svojmu veriteľovi dlžnú čiastku zaplatil, nakoľko započítanie je jedným zo spôsobov zániku pohľadávky veriteľa a záväzku dlžníka a dochádza k nemu bez toho, aby si navzájom veriteľ s dlžníkom poskytovali vzájomné plnenia, teda reálne by jeden druhému niečo platili, či už v hotovosti alebo bezhotovostne. V dôsledku dohody o započítaní vzájomných pohľadávok sa poškodený dostal do rovnakej situácie, ako keby svoj dlh zaplatil, keďže účinky započítania sú rovnaké ako aj v prípade plnenia.

15.

Podľa záverov rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/7/2021 zo dňa 30.06.2021, na ktorý poukazoval i žalobca, v rámci dotknutej zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k odplatnému postúpeniu pohľadávky so súčasným započítaním fakturovaného nájomného za užívanie náhradného vozidla s odplatom za postúpenie pohľadávky. Len pri striktnom (až puristickom) prístupe k uplatňovaniu práva by bolo možné trvať na tom, aby poškodený uhradil žalobcovi sumu za nájom náhradného vozidla a ten mu ihneď v rámci postúpenia pohľadávky voči žalovanému tie isté peniaze (doslova tie isté bankovky a mince) vrátil. Inými slovami, poškodený by položil na stôl sumu (v danom momente) zodpovedajúcu faktúrovanej sume a posunul ju k žalobcovi, ktorý by ju vzápätí posunul späť k poškodenému. Konajúci senát krajského súdu konštatoval, že vedome v danej spojitosti používa mierne zveličenie, pretože popísaný (odvolateľom minimálne naznačovaný) postup v rámci kontraktačných procesov odporuje bežnej realite každodenného života, pri ktorej tak fyzické, ako aj právnické osoby takmer permanentne vstupujú do desiatok rôznych právnych vzťahov. Určite sa pritom nejedná o obchádzanie zákona, keďže právny úkon poškodeného a žalobcu nesmeroval k tomu, aby zákon dodržaný nebol. Naopak, takým počínaním by skôr bolo formálne vygenerovanie viacerých právne až perfekcionalistických zmlúv, ktoré by však nekorešpondovali s bezprostrednou realitou. Z konštatovaného je zrejmé, že aktívna legitímácia žalobcu v súdnej veci bola preukázaná.

16.

Poukaz žalovanej v odvolaní na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Obdo/30/2022 je vo vzťahu k tomuto konaniu neadekvátny. Predmetom konania v rozhodnutí najvyššieho súdu bola odporovateľnosť právneho úkonu v zmysle zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Najvyšší súd v odôvodnení konštatoval, že: „ ... je potrebné rozlišovať samotnú Kúpnu zmluvu a následne dohodu o započítaní vzájomných pohľadávok, ktorá je síce formálne súčasťou Kúpnej zmluvy (v jej čl. III), avšak pre účely posúdenia odporovateľnosti je potrebné ju posúdiť ako samostatný právny úkon. Uvedená dohoda o započítaní vzájomných pohľadávok nie je totiž podstatnou časťou Kúpnej zmluvy, nepredstavuje ani dohodu o spôsobe úhrady kúpnej ceny (predstavuje dohodu o zániku záväzku na zaplatenie kúpnej ceny iným spôsobom ako splnením) a ako taká predstavuje samostatný právny inštitút. Pre úplnosť dovolací súd uvádza, že žalobca v žalobe vymedzil aj eventuálny petit, ktorým odporuje právnomu úkonu dohody o započítaní vzájomných pohľadávok. Aj keď je možné konštatovať, že v prípade dohody o započítaní vzájomných pohľadávok, takýto právny úkon nie je urobený bez protiplnenia, ktorým je z pohľadu dlžníka zánik jeho záväzku v zodpovedajúcej výške, dlžník tým ale pristúpil k selektívnemu uspokojeniu jedného veriteľa, a to na úkor ostatných veriteľov, ktorých neuspokojil vôbec. Uvedení veriteľa tak zostali odkázaní na neisté budúce uspokojenie v konkurze. Kúpna cena získaná z predaja nehnuteľností pritom mohla byť použitá na pomerné uspokojenie ostatných veriteľov. Dohodou o započítaní vzájomných pohľadávok tak prišlo k ukráteniu ostatných veriteľov. Nie je pritom podstatné, či išlo o štandardný právny úkon a že žalovanému bolo poskytnuté len to, čo mu dlžník dlžil zo zmluvy o pôžičke. Povinnosťou dlžníka bolo pristupovať ku všetkým svojim veriteľom rovnako a všetky svoje záväzky plniť v súlade so zásadou pomerného uspokojovania. ... Najvyšší súd vzhľadom na vyššie prijaté závery uzatvára, že dohodou o započítaní vzájomných pohľadávok obsiahnutou v čl. III Kúpnej zmluvy prišlo k ukráteniu uspokojenia ostatných veriteľov dlžníka, preto pre účely § 60 ZKR môže ísť o ukracujúci právny úkon.“ Z uvedeného je nutné konštatovať, že predmetné rozhodnutie nemá žiaden význam k posudzovaniu aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v preskúmvanej veci, nakoľko išlo o odlišný predmet konania a najvyšší súd nezaujímal k otázke započítania také stanoviská, ako na to žalovaná poukazuje vo svojom odvolaní.

17.

Ako nedôvodnú posúdil odvolací súd aj námietku týkajúcu sa neplatnosti predmetnej nájomnej zmluvy, a to stotožniac sa v celom rozsahu s tým, čo v tejto súvislosti uviedol súd prvej inštancie v bode 34. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Stanovenie doby nájmu bolo náležitou zmluvy o nájme náhradného vozidla a žalobca dostatočne objasnil svoj „modus operandi“ ukončenia nájmu i to ako sa deň ukončenia nájmu dodatočne dopíše do písomnej zmluvy, aby z formálneho hľadiska obsahovala všetky náležitosti (keďže doba nájmu nie je pre poškodeného ani žalobcu vopred známa). Ak by však

aj bola predmetná zmluva o nájme vozidla (z formálneho hľadiska) neplatná, nič by to nezmenilo na skutočnosti, že poškodenému žalobca reálne poskytol náhradné motorové vozidlo za dohodnutú sumu až do momentu vrátenia tohto motorového vozidla, kedy bolo poškodenému odovzdané z autoservisu opravené poškodené motorové vozidlo, ktoré sa po celé obdobie nachádzalo v autoservise (resp. na doobhliadke v Slovexperte), pričom prenájom náhradného motorového vozidla v tomto období bol pre poškodeného nevyhnutným dôsledkom poisťnej (škodovej) udalosti.

18.

Čo sa týka krátenia poisťného plnenia z titulu regulárneho odpočítateľného opotrebenia, t.j. rozdielu technických hodnôt, odvolací súd podotýka, že žalovaná ani v odvolacom konaní nijako nepreukázala, na základe čoho dospela k predmetnému výpočtu, keďže takýto spôsob výpočtu uvedených nákladov nestanovuje žiadny právny predpis. Žalovaná nielenže neoznačila, ale ani netvrdila legálny základ tohto nároku. Rozdiel medzi technickými hodnotami motorového vozidla pred a po poškodení pritom nepredstavuje (už zo svojej podstaty) úsporu nákladov, ktoré by poškodený vynaložil na prevádzku vlastného motorového vozidla, a ktoré „ušetrí“ tým, že počas nájmu náhradného motorového vozidla nepoužíva vlastné motorové vozidlo. Motorové vozidlo stráca na hodnote bez ohľadu na to, či ho poškodený používa alebo nie. Navyše motorové vozidlo poškodené pri dopravnej nehode má samo o sebe vždy nižšiu hodnotu ako nepoškodené motorové vozidlo rovnakého veku (porov. nález Ústavného súdu ČR sp. zn. II. ÚS 2221/2007). Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje tiež na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Obdo 48/2012 zo dňa 28.03.2013, v ktorom najvyšší súd uviedol: „Dovolací súd sa stotožnil s právnym názorom krajského súdu, ktorý pri rozhodovaní veci vzal do úvahy účel a zmysel ustanovenia § 442 ods. 1 a § 443 Občianskeho zákonníka a v zhode s okresným súdom vyložil ust. § 442 ods. 1, § 443 Občianskeho zákonníka tak, že škoda, ktorá vznikla žalobcovi v dôsledku dopravnej nehody, vykonanej opravy poškodeného vozidla, predstavuje hodnotu vynaložených nákladov na opravu vozidla, bez zohľadnenia amortizácie pri tých náhradných dieloch, ktoré boli do vozidla zamontované ako nové. V konečnom dôsledku poškodenie vozidla dopravou nehodou a následne vykonaná oprava v použití nových náhradných dielov vozidlo nezhodnocuje, pretože každou dopravnou nehodou, ktorou je vozidlo poškodené, sa vo všeobecnosti jeho technická hodnota znižuje. Správanie žalobcu ako poškodeného len viedlo k tomu, aby obnovil stav vozidla, ktorý tu bol pred škodovou udalosťou (dopravnou nehodou), a k vynaloženiu nákladov na vykonanú opravu bol žalobca donútený dopravou nehodou. Žalobcovi musí byť kompenzovaná ujma, ktorá mu vznikla z titulu dopravnej nehody, za súčasného stavu, že žalovaný a ani vedľajší účastník na strane žalovaného nepreukázali, že by sa žalobca bezdôvodne obohatil, t. j., že by na opravu vozidla boli použité nové diely, ktoré nesmerovali k obnoveniu prevádzkyschopnosti vozidla, resp. že by nové diely s opravou poškodeného vozidla nesúviseli. Uplatnenie „amortizácie“ by bolo porušením zásady neminem laedere – nikoho nepoškodzoť. Účelom zákona, resp. zákonných ustanovení vyššie citovaných a súdneho konania, je taký postup, aby sa poškodenému – žalobcovi, jeho právo na náhradu škody v plnej miere kompenzovalo, čo je v zhode aj so spravodlivým výkladom zákona. Opačný prístup k prejednávanej sporovej veci, ktorý by nezohľadnil vykompenzovanie škody v celom rozsahu v dôsledku vynaložených nákladov žalobcom na opravu poškodeného vozidla, aby sa toto dostalo do stavu pred poškodením, by bol aj v rozpore s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorá kladie dôraz pri rozhodovaní všeobecných súdov na princíp riadneho a spravodlivého procesu v zmysle čl. 46 Ústavy SR a s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.“ Odvolací súd k tomu dodáva, že poškodený pri dopravnej nehode by pri žalovanou uvedenom spôsobe výpočtu sporných nákladov bol „poškodený“ de facto dva krát. Pokiaľ ide o prevádzkové náklady „0,01€/ za 1 km“, takáto sadzba tiež z ničoho nevyplýva, pričom pri určení nákladov, ktoré by poškodený vynaložil na prevádzku vlastného motorového vozidla, nie je možné zohľadňovať akékoľvek paušalizované sadzby.

19.

Žalovaná v konaní iba tvrdila, ale ničím nepreukázala, že dobu trvania opravy, a teda dobu prenájomu náhradného motorového vozidla, nejako ovplyvnil poškodený, ktorý tak mal postupovať v rozpore s ust. § 415 Občianskeho zákonníka. Čo sa týka dôkazného bremena ohľadne preukazovania nevyhnutnosti dĺžky opravy a tým v podstate účelnosti trvania nájmu, toto nemôže neprímerane a bezbreho zaťažovať poškodeného a následne ani jeho právneho nástupcu (žalobcu). Od poškodeného, resp. žalobcu nemožno požadovať, aby v súdnom spore preukazoval množstvo skutočností smerujúcich k záveru o tom, že nájom náhradného vozidla bol účelný. Poškodený účelnosť trvania nájmu odôvodnil tým, že náhradné vozidlo mal prenajať až do doručenia krycieho listu žalovanou poisťovňou (č.l. 9 spisu). Bolo na žalovanej poisťovni tvrdiť a preukazovať skutočnosti rozhodné pre posúdenie toho, že trvanie nájmu náhradného vozidla nebolo účelné. Žiaden súd nemôže zaťažiť dôkazným bremenom o skutočnostiach, ktorých preukázanie bolo v prospech žalovanej poisťovne, protistranu (t.j. žalobcu ako právneho

nástupcu poškodeného). Poškodený je od odovzdania poškodeného vozidla servisu zbavený možnosti ho užívať a nie je dôvod, aby preukazoval iné skutočnosti. Žalovaná nijako racionálne nevysvetlila, ako prakticky mohol poškodený ovplyvniť dobu opravy poškodeného vozidla, resp. prispieť k skráteniu tejto doby vozidla, t.j. ovplyvniť dobu, po ktorú sa poškodené motorové vozidlo nachádzalo v autoservise. Odvolací súd tiež podotýka, že efektívnosť organizácie práce autoservisu nemôže byť ponechaná na „kontrolu“ poškodeného.

20.

Pokiaľ žalovaná „viní“ z neprimeranosti doby opravy autoservis, ktorý mal mať prestoj, odvolací súd poukazuje na to, že v danom prípade išlo o autoservis, ktorý je zmluvným servisom žalovanej a preto je v záujme žalovanej, aby spoluprácu vrátane časovej koordinácie opravy dohodla v rámci internej spolupráce s jej partnerom, keďže poškodený nemá reálne možnosť ovplyvniť dobu trvania procesu opravy ani ho nijakým spôsobom koordinovať.

21.

Vo všeobecnosti prioritne odvolací súd zdôrazňuje, že nevidí dôvod pre zmenu (svojho) ustáleného právneho záveru, ktorý korešponduje určujúcim úvahám Ústavného súdu SR vysloveným v jeho náleze sp. zn. III. ÚS 602/2022 dňa 16. februára 2023, v zmysle ktorých „Účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo“, resp. že „účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie.“

22.

Vo vzťahu k posudzovaniu nevyhnutnosti doby opravy poškodeného vozidla odvolací súd upriamuje pozornosť žalovanej na nálezy Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 291/2025 dňa 06.08.2025. V rámci neho Ústavný súd SR vytkol tunajšiemu súdu nerešpektovanie/odklon od jeho skorších záverov (t.j. predovšetkým od vyššie označeného nálezu III. ÚS 602/2022 zo dňa 16. februára 2023), keď všeobecný súd (v obdobnej veci) za podstatnú dobu považoval nevyhnutnú dobu opravy na podklade žalovanou stanoveného rozsahu poškodenia vozidla a kalkulácie nákladov na opravu.

23.

Ústavný súd SR vo vyššie označenom náleze okrem iného uviedol:

„34. Nosnou (ťažiskovou) otázkou v tu prejednávannej veci súvisiacou s predmetom súdnej ochrany je otázka uplatnenia nároku z hľadiska podmienok podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o PZP“) upravujúceho priamy nárok poškodeného (náhrada škody) v spojení s § 442 Občianskeho zákonníka (náhrada škody) tak, ako je špecifikovaný v bode 28 tohto nálezu (náhrada za nájom náhradného motorového vozidla).

35. Ústavný súd už v skutkovo a právne obdobných prípadoch, na ktoré v bodoch 11 a 23 tohto nálezu poukazuje aj samotná sťažovateľka, konštatoval, koncentrujúc sa na podstatu uplatneného nároku, že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba s rozsahom zničeného vozidla, ale aj primeranými nákladmi, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok (III. ÚS 602/2022, III. ÚS 476/2024).

36. Vo veci sp. zn. III. ÚS 602/2022 sa ústavný súd vyjadril stotožňujúco s názorom vo veci konajúceho odvolacieho súdu, podľa ktorého účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie.

37. Rovnako v oboch veciach (III. ÚS 602/2022 a III. ÚS 476/2024) ústavný súd akcentoval porovnateľnosť situácie, v rámci ktorej bude poškodenému spôsobená čiastočná škoda, s tou, v rámci ktorej bude spôsobená škoda totálna. V oboch prípadoch ide totiž o skutočnosť objektívnej nemožnosti užívať svoje vlastné motorové vozidlo, ktorá má pre stanovenie relevantnej doby z hľadiska uplatnených

nárokov na náhradu za nájom náhradného vozidla bazálny význam. Na podklade uvedeného potom ústavný súd ustálil, že dobu od zapožičania náhradného vozidla do momentu oznámenia žalovanej o ukončení likvidácie škodovej udalosti [a o výške poistného plnenia podľa § 11 ods. 6 písm. a) zákona o PZP, resp. poukázania finančných prostriedkov] treba považovať za relevantnú, keď kontinuálne pretrváva potreba používania náhradného motorového vozidla a s tým spojené primerané náklady (m. m. III. ÚS 602/2022, III. ÚS 476/2024).

38. Dôležitým kritériom na posúdenie primeranosti a účelnosti užívania náhradného vozidla môže v okolnostiach prípadu byť doručenie oznámenia o ukončení likvidácie (ukončenie šetrenia) škodovej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, keď poškodený ich prijatím (až) získa možnosť využívať hodnotu, ktorú pred škodovou udalosťou plnohodnotne realizoval využívaním poškodeného vozidla. K obdobnému záveru dospel aj Ústavný súd Českej republiky v náleze sp. zn. I. ÚS 2932/20 zo 14. januára 2021 (m. m. III. ÚS 602/2022 a III. ÚS 476/2024).

39. Krajský súd v dôvodoch napadnutého rozsudku už vymedzené závery nerešpektoval a pri rozhodovaní o nároku na náhradu za nájom náhradného motorového vozidla považoval za podstatnú nevyhnutnú dobu opravy poškodeného vozidla (rozhodujúce skutočnosti), a to na podklade žalovanou stanoveného rozsahu poškodenia vozidla a kalkulácie nákladov na opravu, ktoré boli v súlade so žalovanou predloženým odborným vyjadrením. Odôvodnenie krajského súdu je tak v protirečení s ústavným súdom konštatovanou ústavnou udržateľnosťou stanoveného účelu náhradného motorového vozidla (bod 35 tohto nálezu), ako aj účelnosťou nákladov za nájom náhradného vozidla (bod 36 tohto nálezu) a v neposlednom rade aj primeranosťou nákladov súvisiacich s prenájomom náhradného vozidla, ktorá je previazaná s kontinuálne pretrvávajúcou potrebou užívania tohto náhradného vozidla (bod 37 tohto nálezu)....“

24.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd uzatvára, že stanovenie nevyhnutnej doby opravy poškodeného motorového vozidla nie je kritériom pri rozhodovaní o nároku na náhradu za nájom náhradného motorového vozidla, ktorý záver jednoznačne rezultuje z vyššie citovaného nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 291/2025 zo dňa 06.08.2025.

25.

V komplexnej reakcii na odvoláciu argumentáciu žalovanej odvolací súd uvádza, že z judikatórnych východísk Ústavného súdu SR týkajúcich sa posudzovanej problematiky (ohľadne „náhrad za nájom náhradných vozidiel“) nevyplývajú okrem vyššie uvedených kritérií (bod 23. tohto odôvodnenia) žiadne ďalšie kritériá, ktoré by mali byť v obdobných prípadoch zohľadňované tak ako naznačuje žalovaná. Inak povedané na posúdenie primeranosti a účelnosti užívania náhradného vozidla nemá vplyv, ani postup, resp. prestoj autoservisu (o to viac ak je zmluvným partnerom žalovanej), či priesťahy pri oprave poškodeného vozidla, ktoré preukázateľne neboli spôsobené poškodeným.

26.

Vzhľadom na vyššie uvedené neobstoja námietky žalovanej ohľadne krátenia poistného plnenia z dôvodu, že v období od 13.12.2022 do 09.01.2023 oprava poškodeného vozidla reálne nebola vykonávaná. Odvolací súd poukazuje tiež na to, že z 27 dní tohto namietaného obdobia 10 dní tvorili vianočné sviatky a víkendy.

27.

Ani názoru žalovanej, podľa ktorého je prenájom náhradného motorového vozidla nutný a účelný a tým aj dôvodný len po dobu do ukončenia opravy poškodeného motorového vozidla, nemožno priznať relevanciu, nakoľko ako je odvolateľke známe, je v rozpore s už ustálenou rozhodovacou praxou, ktorá vychádza aj z rozhodnutí najvyššej súdnej authority.

28.

Ústavný súd SR jednoznačne judikoval (III. ÚS 602/2022, III. ÚS 476/2024, I. ÚS 291/2025), že dôležitým kritériom na posúdenie primeranosti a účelnosti užívania náhradného vozidla môže v okolnostiach prípadu byť doručenie oznámenia o ukončení likvidácie (ukončenie šetrenia) škodovej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, keď poškodený ich prijatím (až) získa možnosť využívať hodnotu, ktorú pred škodovou udalosťou plnohodnotne realizoval využívaním poškodeného vozidla. K obdobnému záveru dospel aj Ústavný súd Českej republiky v náleze sp. zn. I. ÚS 2932/20 zo 14. januára 2021 (m. m. III. ÚS

602/2022 a III. ÚS 476/2024). Z vyššie uvedeného rezultuje jednoznačný záver, že nájom náhradného motorového vozidla je účelný až do dňa doručenia tzv. krycieho listu vystaveného žalovanou poisťovňou.

29.

V súdnej veci poškodený odovzdal svoje motorové vozidlo zmluvnému servisu žalovanej poisťovne dňa 13.12.2022 (t.j. až 19 deň po dopravnej nehode, nie bezprostredne po poistnej udalosti ako tvrdí žalovaná) z dôvodu, že tento deň mu bol pridelený servisom (č.l. 109 spisu). Oprava poškodeného vozidla bola ukončená dňa 10.02.2023 (piatok), kedy autoservis vystavil aj faktúru a zaslal žalovanej poisťovni. Žalovaná v oznámení o poistnom plnení (č.l. 71 spisu), t.j. v krycom liste zo dňa 13.02.2023 (pondelok) (a nie zo dňa 12.02.2023 ako žalovaná tvrdí v odvolaní) oznámila, že dňa 10.02.2023 (t.j. v deň ukončenia opravy) ukončila šetrenie poistnej udalosti. Žalovaná nijako nevysvetlila, prečo k vystaveniu krycieho listu došlo až dňa 13.02.2023 a nie skôr, t.j. už dňa 10.02.2023, kedy šetrenie poistnej udalosti ukončila. Preto súd prvej inštancie postupoval správne, keď žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalobcovi priznal nárok na nájomné za celú dobu nájmu náhradného vozidla, t.j. až do vydania opraveného vozidla autoservisom bezodkladne po tom, čo bol autoservisu doručený tzv. krycí list vystavený žalovanou. Autoservis teda nerealizoval žiadne zádržné právo tak ako to naznačuje žalovaná, t.j. nezadržal vozidlo poškodeného vo svojej prevádzke do úplného uhradenia záverečného účtu za opravu, v súvislosti s čím by mali a mohli vzniknúť už nedôvodné náklady za prenájom náhradného vozidla.

30.

Pokiaľ ide o uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS/303/2023 zo dňa 08.06.2023, na ktoré sa odvolávala žalovaná, odvolací súd poukazuje na to, že Ústavný súd SR v tomto rozhodnutí nevyslovil právny záver v súvislosti s posudzovanou problematikou. V rozhodnutí, v ktorom odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa (obdobnej obchodnej spoločnosti ako žalobca), Ústavný súd SR považoval za ústavne udržateľný právny názor Krajského súdu v Bratislave vyjadrení v rozsudku sp. zn. 2Cob/192/2020 zo dňa 14.02.2023. Ústavný súd SR nepodrobil právny záver krajského súdu bližšiemu prieskumu s odôvodnením, že preskúmava skutkové a právne závery súdov z hľadiska parametrov ústavnej udržateľnosti, a to z hľadiska základného práva, ktorého porušenie je namietané (v danej veci práva na spravodlivý proces, práva vlastníť majetok). Nebolo teda úlohou ústavného súdu, aby v prípade takej (ústavnej) udržateľnosti komplexne nahrádzal rozhodovanie všeobecného súdu. Nemohol preto ani zohľadniť sťažnostnú námietku o potrebe prieskumu právneho názoru len z dôvodu neprípustnosti dovolania pre tzv. majetkový cenzus zakotvený v ust. § 422 CSP a sťažovateľom tvrdený (údajne) vysoký počet obdobných konaní s nízkou hodnotou sporu, a tým na seba prevziať úlohu súdu vyššej inštancie v systéme všeobecného súdnictva, ktorá prislúcha výlučne Najvyššiemu súdu SR.

31.

Napokon za neopodstatnenú považoval odvolací súd aj námietku žalovanej týkajúcu sa čestného prehlásenia poškodeného. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva, že by súd prvej inštancie tento dôkaz považoval za dôkaz výsluchom svedka (§ 196 CSP), resp. výsluchom strany sporu (§ 195 CSP). Naopak z odseku č. 9 a 10. odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že tento dôkaz súd prvej inštancie hodnotil ako dôkaz listinou (§ 204 CSP). Pritom za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov (§ 187 ods. 1 CSP). Zároveň, pokiaľ ide o čestné prehlásenie určitej osoby ako listinný dôkaz, CSP ako podmienku prípustnosti takéhoto dôkazu nestanovuje úradné overenie podpisu prehlasujúcej osoby.

32.

Odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument uvedený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (napr. uznesenia sp.zn. II. ÚS 78/05, IV. ÚS 342/2010).

33.

Len sama polemika s rozhodnutím súdu prvej inštancie alebo prosté spochybňovanie správnosti rozhodnutia súdu, či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní veci, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Do práva na spravodlivý proces totiž nepatrí právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom

všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 98/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03). Porušením práva na spravodlivý proces nie je iné hodnotenie vykonaných dôkazov súdom, než aké sú predstavy strany, resp. strán sporu.

34.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvoinštančného konania (výrok II.), ktorý plne zodpovedá vzájomnému procesnému úspechu strán v konaní a zákonným ustanoveniam v ňom uvedeným.

35.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobcovi ako úspešnej procesnej strane nárok na ich náhradu v plnom rozsahu (t.j. v rozsahu 100 %) proti žalovanej, ktorá vo veci podaného odvolania úspech nemala. O výške náhrady trov tohto štádia konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

36.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súde je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

Krajský súd v Žiline dňa 27. augusta 2025

Mgr. František Dulačka

predseda senátu

Mgr. Mária Kašíková

členka senátu

Rozhodnutie nemohla podpísať pre neprítomnosť, z dôvodu čerpania dovolenky (§ 394 ods. 2 CSP)

JUDr. Zuzana Krivdová

členka senátu
(sudkyňa spravodajkyňa)
Za správnosť vyhotovenia:
Ing. Spišiaková Lucia